

[Steen.]

Det ærede Medlem fandt dernæst Anledning til at være forundret over, at jeg ikke i min Tale i Gaar havde beskæftiget mig med det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har Interesse for og her talte om. Jeg synes, der er en naturlig Forklaring. Naar den højttærede Undervisningsminister, til hvem Henvendelserne var rettet, umiddelbart før jeg fik Ordet, havde givet et Svar, som jeg i enhver Henseende kunde tiltræde, saa var der intet for mig at tilføje. Det bestaar jo ikke udelukkende i Gentagelser, det, der foregaar her.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend E. Johansen: Jeg synes dog, Gentagelserne er ret kraftige og ret ligetil ogsaa i det ærede Medlem Hr. Steens korte Bemærkning her.

Disse korte Bemærkninger afslører i et Lynglimt, at i hvert Fald Det radikale Venstre ikke har forstaaet det, der nu skal foregaa i dansk Politik. Man henviser stadig til, at Forholdene ude i den store Verden er af en saadan Art, at de tvinger det lille Danmark til at begaa alle de — skal jeg være meget parlamentarisk og sige — ukloge Foranstaltninger, som Regeringen har bebyrdet den danske Befolkning med. Jeg vil gerne heroverfor fastslaa den Kendsgerning, at vort Lands Indenrigspolitik bestemmer vi selv, og jo før det gaar op for Det radikale Venstre, og ogsaa for Socialdemokratiet, des bedre. Der er ikke nogen som helst Grund til, at vi i vort eget indenrigspolitiske Arbejde lægger os selv Hindringer og Vanskeligheder i Vejen. Gennemfører blot de to Partier den fulde Frihandel, saa vi faar Varer ind til den billigst mulige Pris og derved gør vor egen Produktion konkurrencedygtig, har det ærede Medlem gjort den største Indsats, han for sit Vedkommende kan gøre i dansk Politik, nemlig bidraget sit til at skabe Basis for frie Erhverv og økonomisk Frihed. Det kan gøres den Dag, vi selv vil. Skulde Socialdemokratiet og Det radikale Venstre vige tilbage for Ansvar, ikke turde tage disse Bestemmelser, kan de overlade det til os, saa skal vi aflaste dem.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, at det klares jo ikke ved at sige, at vor Indenrigspolitik bestemmer vi selv. Det maa saa fortsætte med, at vi faar klaret, hvad der er Indenrigspolitik, og hvad der ikke er Indenrigspolitik. Der er visse Ting her i Landet, som vi naturligvis klarer uden Hensyn til, hvorledes den øvrige Verden har indrettet sig, men det Svar, jeg gav det ærede Medlem, det var Svar paa hans Henvi- sning til Muligheden for i dette Øjeblik at indføre Frihandel, og indtil det ærede Medlem bliver klar over, at det er ikke saadan noget særlig indenrigsk, er jeg villig til at afstaa fra enhver yderligere Meningsudveksling.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend E. Johansen: Jeg vil gerne deroverfor gøre det ærede Medlem Hr. Steen opmærksom paa, at man netop i Frankrig, der ogsaa har været inde i adskillige haarde Erhvervskriser, for at bremse op for det Jobberi og den Prisstigning, der fandt Sted grundet paa Toldbeskyttelsen, fra en Regering, der staaer det ærede Medlem Hr. Steen og hans Parti nogenlunde nær i Opfattelse, er begyndt at give los paa de Mure, man havde bygget op mod Indførsel til Frankrig. Naar det kan gøres dér, er det afgjort, at det ogsaa kan gøres her, og om saa hele Verden omkring os bærer sig idiotisk og taabeligt ad, kan jeg ikke indse, at der er nogen som helst Grund for os til at gøre det samme, og navnlig ikke for en socialdemokratisk-radikal Regering, der har til Opgave at værne Demokratiet og skabe de billigst mulige Priser for de Varer og Produkter, den danske Befolkning efterspørger.

Dette til Overvejelse og Omtanke, saa kan vi komme tilbage til det en anden Gang, naar det har sat sig lidt hos Dem.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Steen har allerede besvaret det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansens Forespørgsel om mit Partis Stilling til den af det ærede Medlem Hr. Carsten Raft rejste Tanke om Ungdommens Tvangsudskrivning til civilt Samfundsarbejde. Jeg har i den Retning ikke noget at tilføje, kun har jeg Lyst til at sige, at jeg ser ikke, der er nogen reel Baggrund for alle de ivrige Debatter om dette Spørgsmaal. For det første maatte det jo være saadan, at Det